

borgerligt Ord, og det er i Grunden det samme, jeg vil bede om. Jeg har før spurgt den højtærede Finansminister, om han ikke finder Anledning til at sige, hvad der virkelig efter hans Mening er sket ved den Afgiven Løfter, der altsaa har fundet Sted i December Maaned. Jeg tillader mig paa ny at bede den højtærede Finansminister om at oplyse, hvorvidt det er rigtigt, at han ved den vedkommende Lejlighed har sagt til det radikale Venstres Forhandlere, at der kunde ikke blive Tale om Toldforanstaltninger under denne Regering. Lad os faa Rede paa, om det er rigtigt. Jeg synes, at det er meget vigtigt at faa klaret det Spørgsmaal, om man har haft to Sæt Løfter, eller om man kun har haft eet Sæt at agere med. For det radikale Venstres Vedkommende har det ærede Medlem Hr. Zahle og flere sagt, at de skulde vel ikke blive forargede over, at Venstregeringen havde i Sinde at lægge sit Program til Side eller noget i den Retning, og de syntes ikke, at Udtalelsen den 8. April var faretruende. Nej, den var ikke faretruende, tværtimod, den afværgede Faren. Det, der forelaa den Dag, og det, jeg bebrejdede det radikale Venstre, var, at det den Dag reddede Ministeriets Liv og ved sin Tavshed sikrede Gennemførelsen af den sociale Nedskæring. Den Dag gik det konservative Parti ind paa Ideen om, at det nu havde Regeringens Tilslutning til Toldpolitik. Hvis det radikale Venstre den Dag havde afsløret Sandheden, som de nu har søgt at gøre det i Dag, var der ikke blevet Tilslutning fra konservativ Side, saa var Regeringen faldet og saa havde vi ingen Nedskæring faaet. Men det radikale Venstre ønskede altsaa i Virkeligheden at faa Nedskæringen gennemført, og derfor skulde Regeringens Liv sikres. Saaledes er Sandheden, saa vidt jeg kan se.

P. Munch: Hvis den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Stauning) med sin Udtalelse om, at vi ønskede Nedskæringerne, mener, at vi ønsker en saadan Nedskæring, som er foreslaaet, ved den ærede Ordfører jo, at dette er aldeles urigtigt. Vi ønsker en vis Tilpasning til den nu bestaaende økonomiske Situation, og hvorledes den kan gennemføres, har vi angivet i vore Forslag. Jeg anser ikke disse for en Forringelse af den sociale Lovgiv-

ning. Hvis det Invalidelovforslag, vi har stillet, blev gennemført, vilde det være en betydelig Forbedring af den gældende Lov.

Med Hensyn til Begivenhederne den 8. April synes den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at vi burde have foretaget Afsløringer, som skulde have bevirket, at de Konservative stillede sig helt anderledes. Jeg maa dèr gøre opmærksom paa, at de Afsløringer, der kunde blive Tale om, indskrænkede sig til dette, at vi kunde sige: den højtærede Statsminister har i Mødet med Repræsentanter for det radikale Venstre sagt det samme, som han sagde i sin Tiltrædelsestale og svarende til, hvad Ordføreren for Partiet Venstre sagde ved tilsvarende Lejlighed. Nu sagde det ærede Medlem Hr. Korsgaard til os: er det moralsk forsvarligt, at I ikke den Gang sagde til de Konservative: I Taaber, I skulde ikke tro paa saadanne Ord af Statsministeren. Naa, saadanne ubehagelige Vendinger plejer jeg for min Del ikke at bruge, og jeg var Ordfører for vort Parti den Dag. Men jeg har derimod ved samme Lejlighed sagt til de Konservative, hvorledes Mod sætningen var mellem Statsministerens oprindelige Udtalelse og hans Udtalelse den Dag. Hvis det var en Advarsel, de Herrer trængte til, da har de faaet den den Dag, men de vilde ikke høre den.

Pürschel: Da Statsministeren havde talt den Dag, udtalte jeg paa mit Partis Vegne: „Med Hensyn til Erhvervskrisen har Statsministeren i Dag gentaget — og efter min Forstaaelse i forstærket Form — det Tilsagn, han ved Finanslovens første Behandling gav om at underkaste de Ønsker“ o. s. v. „en fordomsfri Drøftelse, og sin Udtalelse om, at han, hvis han blev overbevist af gode Argumenter, ogsaa vilde gennemføre — Ordet „gennemføre“ blev udtrykkeligt brugt — saadanne Forslag“. Saa udtalte jeg senere, at vi vilde ikke opfatte Statsministerens Udtalelse „som en fiffig affattet, tvetydig Udtalelse, hvis Formaal blot var at klare en vanskelig Situation. Saaledes opfatter vi ikke Statsministeren og hans Ord, vi opfatter dem som et ærligt Tilsagn om en Retningslinie, som Regeringen vil fastholde, og vi har forstaaet paa Venstres Ordfører her i Dag, at han giver Statsministeren Partiets mest